

Chceme se rozvíjet, proto prosíme o podporu

O kvalitě vzdělávání na Církevní základní a střední

škole svědčí až čtyřnásobné převisy uchazečů. K rozvoji však potřebuje modernizaci a větší kapacity, říká ředitelka KATEŘINA CHEJLAVOVÁ.

Mohla byste představit Církevní základní a střední školu v Plzni? Kolik dětí a mladých zde studuje?

Máme zhruba 200 žáků základní školy a 200 žáků střední školy. Naše střední škola je už poměrně letitá, zkušená dáma. Fungovala téměř čtvrt století ve Spáleném Poříčí na jižním Plzeňsku, od roku 2016 je v Plzni. Letos bude slavit třicet let života. Na střední škole máme dva maturitní obory – Ekologie a životní prostředí a Sociální činnost. Vnímáme zrovna tyto obory jako oblasti, kde je potřeba služby církve a nás křesťanů – péče o stvořený svět kolem nás a péče o člověka v různých obtížných situacích.

Základní škola je ve srovnání se střední školou mnohem mladší, ta v roce 2016 teprve vznikla. Nejprve jsme otvírali vždy jen jednu třídu prvního a druhého stupně, abychom je postupně naplnili. V tuhle chvíli už máme plně všechny ročníky (1. až 9. třída). Děti, které jsme nabírali na úplném začátku, jsou letos v osmičce, takže příští rok od nás budou poprvé odcházet žáci, které jsme provázeli od první do deváté třídy. Základní škola je specifická tím, že vedle dobrého vzdělání se snaží provázet děti k tomu, aby objevovaly, kdo jsou, a rozvíjely se celkově jako lidé. Neučíme je jenom číst, psát a počítat, ale přemýšlet také o tom, kdo jsou, jaká je jejich role nebo jejich úkol na tomto světě.

Kreativní přístup ke vzdělávání a vzájemný respekt, to jsou hodnoty, které Církevní ZŠ a SŠ předává svým žákům od prvňáčků až po maturanty. Snímky v příloze archiv Církevní ZŠ a SŠ

Vzdělávání v plzeňské diecézi

Plzeňské biskupství aktuálně provozuje tři školy a vlastní pedagogicko-psychologickou poradnu. V budoucnu plánuje své služby rozšiřovat, už nyní pracuje na projektu zbrusu nové základní školy na Karlovarsku.

Mateřská škola kardinála Berana

Snahou této mateřské školy je rozvíjet osobnost dítěte, podporovat jeho tělesný rozvoj a zdraví, jeho osobní spokojenost a pohodu, napomáhat mu v chápání okolního světa, stejně tak i učit dítě žít ve společnosti ostatních, v porozumění jeden druhému. Maximálně podporuje individuální rozvojové možnosti dětí a nejdůležitější podmínkou je úzká spolupráce s rodinou.

Církevní základní a střední škola Plzeň

Její poslání je poskytovat kvalitní vzdělání a výchovu v křesťanském duchu. Toto poslání naplňuje škola již třicet let ve vzdělávacích oborech Ekologie a životní prostředí a Sociální činnost, které byly do června 2016 pod názvem Církevní střední odborná škola Spálené Poříčí vyučovány v městečku na jižním Plzeňsku. Od školního roku 2016/17 přenesla škola svou působnost do Plzně. Současně s přestěhováním střední školy vznikla zcela nově základní škola.

Církevní gymnázium

Jedná se o všeobecně zaměřené gymnázium s výukou cizích jazyků (angličtiny, francouzštiny nebo němčiny) a latiny. Důraz je kladen na společenskovedné a přírodovědné předměty, od septimy se třídy podle

zaměření studentů dělí na společenskovednou a přírodovědnou větev. Povinným předmětem je religionistika. Škola se snaží o výchovu v křesťanském duchu a vůči svým studentům usiluje o individuální přístup.

Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna

Hlavním cílem služeb je konzultace či komplexním psychologickým a speciálně pedagogickým vyšetřením (diagnostikou) zajistit rodině a dítěti pomoc při obtížích ve výchově a výuce (porucha aktivity a pozornosti, specifické poruchy učení, výchovné obtíže), ale i pomoc při specifikaci výchovně vzdělávacího procesu u žáků s mimořádným nadáním, cizinců, či pomoc žákovi s profesní orientací.

Chceme se rozvíjet, proto prosíme o podporu

Dokočení ze str. 9

O církevní školy je v poslední době opravdu velký zájem. Máte převis zájemců, kteří by chtěli studovat na vaší škole?

Ano. Jenom první rok, kdy jsme otevírali základní školu, jsme měli přihlášeno méně dětí, než kolik bylo míst. Byli jsme rodičům vděční, že nám děti svěřili do péče. Protože je dávali do školy, o které se vůbec nic nevědělo, a spolehli se jen na naše dobré slovo, věřili nějaké koncepci. Od té doby máme každoročně převis zájemců, vloni už tří- až čtyřnásobný. Stejně tak jsou naplněné naše středoškolské obory, i tam jsme s příchodem do Plzně zaznamenali velký nárůst zájemců a nemůžeme přijmout všechny uchazeče.

Jaká kritéria rozhodují o tom, koho přijmete?

Škola je otevřena všem zájemcům a není podmínkou, že musí být z katolické nebo jinak věřící rodiny. Zhruba třetina dětí na ZŠ je z křesťanských rodin různých vyznání, zhruba třetina dětí má rodiče, kteří nějak s tímto směrem výchovy sympatizují, jsou řečněme hledající, zhruba třetina je z rodin, které hledají nějakou alternativu k veřejnému školství, protože s ním mají špatné zkušenosti nebo si představují vzdělávání trochu jinou formou. V rámci zápisu máme stanovená kritéria pro případ, že dětí je víc. Mezi ta kritéria patří např. to, nakolik děti už procházely nějakým obdobným typem výchovy – prioritní přidělujeme především dětem z MŠ kardinála Berana, kterou také zřizuje Biskupství plzeňské, a sourozencům našich stávajících žáků.

Pojďme teď ke střední škole.

Do jaké míry počítá s tím, že studenti nastoupí po maturitě rovnou do praxe nebo se rozhodnou pokračovat studiem vyšších a vysokých škol?

Na oboru Ekologie a životní prostředí zhruba 95 % studentů pokračuje v dalším vzdělávání. Z našich studentů oboru Sociální činnost cca tři čtvrtiny studentů pokračují ve studiu a jedna čtvrtina jde do praxe.

Oba obory jsou velmi promyšleně postavené tak, aby studenti byli připraveni jak pro další studium, tak pro praxi. Máme od prvního ročníku systém jednotenných praxí a exkurzí, máme velký počet různých návštěv u potenciálních zaměstnavatelů. Aby jak budoucí ekologové, tak pracovníci v sociálních službách věděli, jak terén vypadá, aby se uměli postavit k různým praktickým činnostem. Máme i velmi dobrou zpětnou vazbu od zaměstnavatelů našich absolventů. Škola má dlouhou tradici, tak se dnes už setkáváme s našimi absolventy v různých organizacích a firmách. Máme možnost chodit na praxe tam, kde nějakí naši bývalí studenti jsou – to je milé setkání, když oni už jako profesionálové mohou být inspirací a pomocí pro naše současné studenty.

Základní i střední škola sídlí ve stejné budově. Jak moc jsou tyto školy propojené? Snažíte se o „mezigenerační“ kontakt žáků?

Z podstaty věci může být soužití tak odlišných věkových skupin někdy náročné. Pro studenty střední školy může být těžké, že máme určitá pravidla provozu nastavená přísněji, protože se ve škole pohybují i malé děti. Ale

Školu tvoří žáci, učitelé i třeba had.

je to i příležitost pro řadu různých aktivit, např. studenti Sociální činnosti, kteří mají v rámci oborového zaměření řadu pedagogických předmětů, připravují třeba program pro děti v družině nebo nějaké další aktivity. To, co se učí, si pak mohou „zkoušet“ s žáky ZŠ. Jde třeba o předmět s názvem Terapie v sociální činnosti, jehož součástí je řada výtvarných technik, nebo o předmět Hudební a dramatická výchova, který je zaměřený na hudbu a na divadlo. Studenti ekologie zase někdy pomáhají v akvateře s přírodovědnými programy pro mladší žáky.

Škola je také zapojena v projektu Ekoškola. V ekotýmu se zapojují a společně pracují žáci základní i střední školy. Ekotým například organizoval férovou snídani pro celou

školu, takovou příležitost se po ránu dobře naladit a potkat se se spolužáky různého věku. Podobné aktivity se snažíme podporovat. Vidíme, že se potom v budově malí i velcí znají a je to bezpečnější prostředí pro všechny.

V poslední době se řeší, že duševní zdraví žáků ZŠ i SŠ se podstatně zhoršilo. Jak tohle řešíte u vás ve škole?

Musím tento smutný trend potvrdit, nevyhýbá se ani církevní škole. Pro nás je to velmi důležité téma, protože víme, že dítě, které není zdravé a v duševní pohodě, se nemůže ani dobře vzdělávat. Už v loňském školním roce jsme posílili naše školní poradenské pracoviště. Máme nově školního psychologa, báječnou kolegyni na půl úvazku, která je dva dny v týdnu k dispozici všem (dětem, rodičům i učitelům), máme speciálního pedagoga (už delší dobu, na půl úvazku), máme oproti běžným školám navíc školního spirituála, který slouží školní bohoslužby, duchovně doprovází, ale má i schopnost doprovázet studenty po psychologické stránce. A samozřejmě spolupracujeme také s kolegy z poradenských a dalšími odborníky, sami jako učitelé se snažíme v oblasti duševního zdraví vzdělávat.

Máte studenty i s fyzickým znevýhodněním? Jak s nimi pracujete?

Máme jen několik žáků s fyzickým znevýhodněním, ale řadu žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, jako jsou poruchy učení a chování, žáky s poruchou autistického spektra. Velmi se nám osvědčila spolupráce učitelů a asistentů, ze které profitují nejen tyto děti, ale celá třída.

Jaké máte plány do budoucna?

V současné době se mluví o mnoha tématech a výzvách, které stojí před českými školami. I my společně ve škole přemýšlíme, co vlastně naše děti pro život v současném světě nejvíce potřebují a jak jim v tom škola má pomoci. Jednotlivě i společně jako sborovna se vzděláváme v různých oblastech a jako hlavní témata pro letošní rok jsme si stanovili duševní zdraví žáků a kvalitu výuky. Nejdůležitější ve škole jsou lidé. Pedagogický sbor, jeho priority a hodnoty jsou důležité pro atmosféru ve škole, ale zároveň se nedá dělat kvalitní škola bez dobrého zázemí a vybavení. To je něco, co nám v této době významně chybí. Myslím, že máme báječný pedagogický sbor s velkým nasazením, který ale nepracuje v úplně optimálních podmínkách. Proto bych si moc přála, aby se nám dobře podařilo realizovat přístavbu a rozšířit kapacity a modernizovat učebny, abychom nejen v nasazení, ale i ve vybavení mohli nabídnout dobrou kvalitu.

PAVEL ŘÍHA

Střední škola se zaměřuje na ekologii a sociální práci.

Do stávajících prostor se už nevejdeme

Církevní ZŠ a SŠ Plzeň se tři desítky let rozvíjí a roste, nyní až do bodu, kdy školní budova nárokům kvalitní výuky nedostačuje. Proto její vedení a zřizovatel prosí o finanční podporu veřejnosti, aby mohla vzniknout nová přístavba.

Církevní ZŠ a SŠ Plzeň letos v září vstoupila do osmého školního roku. Přitom mladí ekologové a pracovníci v sociální oblasti se tu vzdělávají už třicet let. Původně pouze střední škola totiž mnoho let sídlila ve Spáleném Poříčí, městečku na jižním Plzeňsku. V roce 2016 zřizovatel rozhodl z ekonomických důvodů školu přestěhovat do Plzně a při té příležitosti otevřít i základní školu, která do té doby v diecézi chyběla.

Škola dostala k užívání část školské budovy v klidné městské části Slovany. Postupně nabírala žáky a rostla. Až dospěla do momentu, kdy už jí stávající prostory pro další rozvoj a kvalitní výuku všech oborů a ročníků nestačí. Společně se zřizovatelem a zástupci města hledala a zvažovala různé způsoby řešení.

Více prostoru i modernizace

Nakonec byl vytvořen projekt přístavby vnitrobloku školní budovy. Jednoduchou, ale velmi efektivně vymyšlenou přístavbu navrhli plzeňští architekti Jaromír Veselák a Jan Toman. Bude čtyřpodlažní, v každém patře jedna nová učebna se vstupem přímo ze stávajících chodeb hlavní budovy. Vznikne zde učebna, které se říká akvatera, se zázemím pro ekologický obor, počítačová učebna, jedna variabilní jazyková třída s možností rozdělení na dvě menší a velká víceúčelová jazyková učebna se školní kaplí.

Výstavba nových prostor zároveň umožní reorganizaci a lepší využití místností ve stávající budově. Projekt předpokládá modernizaci učeben pro výuku fyziky a chemie a biologie a odborné učebny pro sociální obor. Vznikne herna školní družiny, nové kabiny a sborovna pro pedagogy. Součástí bude i nové bezbariérové WC, které v budově dosud chybí.

Vizualizace čtyřpodlažní přístavby dle návrhu plzeňských architektů Jaromíra Veseláka a Jana Tomana.

Dotace i podpora od veřejnosti a rodičů

Škola usilovala o maximální financování z dotačních prostředků EU. Uspěla pouze částečně, podařilo se získat 7,1 mil. Kč z dotační výzvy IROP pro

střední školy. Celkový rozpočet je však více než 21 milionů korun. Významnou část tedy bude financovat škola a její zřizovatel, Biskupství plzeňské. Finance, které investujeme do budovy, ale nebudeme moci vložit „do lidí“, tedy podpory pedagogů, aktivit a přímé práce s žáky. A protože právě to považujeme za nejdůležitější, snažíme

se formou fundraisingu získat finanční podporu také od rodičů, podporovatelů školy, firemních i soukromých dárců.

Aktuálně se připravuje výběrové řízení na dodavatele stavby, začátek realizace je plánován na jaro příštího roku. Nové učebny by pak měly začít sloužit v průběhu dalšího školního roku.

KATEŘINA CHEJLAVOVÁ

Pohled do nových prostor, které chce škola vybudovat ve vnitrobloku stávající budovy.

Vážíme si individuálního přístupu k žákům

Žáci Církevní základní školy při hudební výchově.

Žákům a studentům Církevní ZŠ a SŠ Plzeň jsme položili dvě otázky: 1. Co tě ve škole nejvíc baví a proč? 2. Co ti ve škole dělá největší radost?

Tomáš Skála, SŠ, student 4. E

1. Nejvíc mě ve škole baví praktická část výuky. Jde o jednodenní a týdenní praxe, práce v akvateře a mikroskopování. Je to kvůli tomu, že mám raději praktické činnosti než teorii.

2. Odborné praxe se spolužáky a zvířata v naší akvateře.

Julie Černá, SŠ, studentka 3. E

1. Praxe a exkurze. Vždy jedeme někam ven a je to zase něco úplně jiného než sedět ve škole a jen poslouchat.

2. Přátelé a učitelé. I když je škola seriózní místo, neznamená, že se zde nezasmějeme.

Jakub Matějček, ZŠ, žák 9. A

1. Ve škole mě nejvíc baví matematika, protože máme skvělého učitele.

2. Jednoznačně skvělý kolektiv a příjemná atmosféra nejen od spolužáků, ale snad ještě víc od učitelů. Moc si vážím matikáře.

Vít Doležal, ZŠ, žák 9. A

1. Moc se mi líbí ve škole možnost 3D tisku či gravírování. 2. Největší radost mi udělal lyžařský zájezd na Špičák. Radost mi dělají i dobré vztahy s některými učiteli.

Karolína Jásková, SŠ, studentka 3. S

1. Ve škole mě baví praxe a exkurze do různých zařízení, díky nimž si každý může vybrat směr, kterým se chce vydat. Mě samotnou velmi baví a zajímá psychologie a tahle

škola mi právě poskytuje potřebnou praxi do začátku a zároveň rozhled i v jiných sociálních oborech.

2. Mám velkou radost z toho, že rodinná atmosféra školy je opravdu znát a není to jen pouhá fráze ze stránek školy. Líbí se mi přístup učitelů včetně vedení školy. Kdy mám pocit, že se opravdu zajímají o to, zda se na škole cítíme dobře, a chtějí vědět, co by mohli vylepšit. Myslím, že jsem si vybrala dobře.

Jitka Pařízková, SŠ, studentka 3. S

1. Jsem moc ráda, že máme hodného třídního učitele, který nám rozumí, můžeme se s ním normálně bavit a snaží se nám se vším vyjít vstříc. Náš třídní kolektiv

je také fajn. Ostatní kantoři s námi jednájí na rovinu, mají své metody, jak si nás získat tak, aby nás jejich hodiny bavily a abychom se na jejich hodiny těšili.

2. Nejvíc mě baví různorodost praxe a široká pestrost učebních předmětů. V prvním ročníku jsme chodili na různá pracoviště, kde můžeme v budoucnu pracovat. Ve druhém ročníku jsme byli v předškolním zařízení – mateřinky. Teď ve třetím budeme v domovech, kde budeme pečovat o dospělé a seniory. Mezi mě oblíbené předměty patří psychologie, pedagogika a pečovatelsví, jelikož mě baví získanou teorii využívat v praxi a běžném životě. A nesmím zapomenout na možnost cestování do zahraničí a poznávání zajímavých míst.

Martin Peroutka, ZŠ, žák 5. A

Církevní škola je opravdu super, jsem rád, že mě rodiče dali právě sem. Důvodem bylo, že vždy říkali: „Když je dítě vychováno přísně, tak bude jako dospělé také přísné.“ Věděli, že o církevní škole je známo, že jsou zde sympatičtí učitelé, přesně pro mě.

Maminka je věřící a tatínek s tím souhlasil, i když věřící není. Já jsem taky dříve nevěřil. Teď už věřím a škola tomu pomohla. Ve škole se učíme hravě, ale i intenzivně. Mám školu rád a baví mě se tedy učit.

Při výuce děti z 1. stupně často spolupracují ve dvojích či skupinách, pomáhají si a učí se od sebe navzájem.

Naše škola je opravdu vstřícná

Školu kromě žáků tvoří i učitelé. Proto jsme se i jim položili na dvě otázky: 1. Jak byste charakterizovali Církevní ZŠ a SŠ v Plzni? 2. Liší se něčím podle vás tato církevní škola od ostatních?

Jana Fenclová, SŠ,
zástupkyně ředitelky pro obor
Sociální činnost, učitelka
odborných předmětů

1. Je to škola, která se snaží vést své žáky a studenty k úctě a lásce k životu, nabízet jim prostor k seberealizaci a objevování své vlastní jedinečnosti. Je to škola plná učitelů a dalších pracovníků, kteří tvoří jeden tým a navzájem se doplňují a respektují. Lidí, které baví jejich práce, kteří jsou ochotni se učit nové věci a mají rádi své žáky a studenty. Škola s přesahem do světa, ve kterém žijeme a na jehož životě se chceme podílet a skrze různorodé aktivity také skutečně podílíme.

Myslím, že dennodenně naplňujeme své logo – jsme opravdu vstřícná škola.

Veronika Iris Pavelková SCSC, ZŠ a SŠ, učitelka přírodovědných předmětů

1. Je to ta škola, kde ve vstupu mají voliéry s papoušky a učebnu akvatera s rybičkami, osmáky, želvami, hady... Ono se to těžko popisuje. Škola jako každá jiná

a přesto ne! Myslím, že tím hlavním, co nás charakterizuje, je důraz na vztahy – mezi školou a rodiči, mezi žáky a učiteli, a nezapomínáme ani na vztahy a péči o stvoření. Jsme vstřícná škola!

2. Na rozdíl od moravských škol, kde jsem působila předtím, než jsem byla poslána do Plzně, zde nelze tak úplně spoléhat na křesťanskou tradici. Ale o to autentičtější je pak prožívání víry, postupujeme spolu krůček po krůčku. Baví mě ekumena v praxi, kdy mezi učiteli jsme příslušníky různých církví. V duchu encykliky Laudato sí se snažíme o zodpovědný přístup a doufáme, že se nám i letos podaří obhájit titul Ekoškola.

Holky a kluci z Církevní ZŠ rádi předvedou hostům a návštěvám, co všechno už umějí. Do hodin se mohou přijít podívat rodiče, aby věděli, jak výuka vypadá, nebo sami s dětmi tvořili či besedovali o tématech, kterým se věnují ve své profesi.

Dagmar Dostálová, SŠ, zástupkyně ředitelky pro obor Ekologie a životní prostředí, učitelka odborných předmětů

1. Naše škola má ve svém logu „vstřícná škola“. Myslím si, že je to její nejlepší charakteristika a vyjadřuje vše. Na střední škole pak dbáme na to, aby si studenti mohli ověřit svoje teoretické znalosti v praxi. Se studenty trávíme hodně času mimo školu, často na vícedenních akcích, a to se pak odráží na osobním přístupu ke každému z nich.

2. Vstřícností, tolerantností, individuálním a přátelským přístupem ke studentům. Také se snažíme, aby si všichni, studenti i kolegové, našli ve škole svůj prostor, ve kterém se chtějí realizovat. Právě proto naši školu vybrala školní inspekce pro projekt Příklady dobré praxe v oblasti podpory svých studentů a pedagogů.

3. Vstřícností, tolerantností, individuálním a přátelským přístupem ke studentům. Také se snažíme, aby si všichni, studenti i kolegové, našli ve škole svůj prostor, ve kterém se chtějí realizovat. Právě proto naši školu vybrala školní inspekce pro projekt Příklady dobré praxe v oblasti podpory svých studentů a pedagogů.

Martin Vanáč, SŠ, učitel ČJ a humanitních předmětů

1. Pro mě osobně je naše škola místem, kam mohou přijít zaměstnanci i studenti s vědomím, že se nemusí ničeho bát. V našich třech patrech se všichni znají a trůfám si říct, že vytváříme komuni-

tu, ve které si můžeme věřit, dále plnit to hlavní, co škola má, a to je vzdělávání. Benefitem navíc je, že můžeme spojovat výuku s praktickou stránkou studia, ať už ve formě praxí, nebo exkurzí v různých předmětech.

2. Řekl bych především individuálním přístupem ke každému a ne-anonymitou. Také tím, že můžeme prezentovat, vyjadřovat, být součástí názorů, jež reprezentují křesťanské principy a zachovávají naše kulturní dědictví.

Markéta Hanáková FMA, ZŠ, učitelka etické výchovy, tělocviku, pastorační pracovník

1. Poté, co jsem v ní již nějaký čas, bych asi ve stručnosti napsala toto: přátelskost, ochota hledat řešení, když nastane problém, podpora

originality nejen dítěte, ale i pedagoga. Škola je menší, proto se mezi sebou známe. Kdybych svoji charakteristiku mohla namalovat, asi bych ztvárnila ovocný strom zapouštějící kořeny, které se stále víc prohlubují a posilují. A jaké je ovoce? To se ukáže časem.

2. Děti, studenti i pedagogové mají možnost se setkávat s řeholníky. Párkrát do roka nás navštíví biskup Tomáš. Studenti i pedagogové se mohou účastnit různých duchovních či „přesahových“ programů. V úterý ráno, před začátkem školní výuky, pravidelně slavíme mši svatou. Modlíme se za sebe, a i když je nás pár, je to posilující a radostné.

Vnímám, že mi kolegové dávají důvěru, rozhovory s nimi jdou často do hloubky. Byl a je mi dáván prostor pro vnášení nových témat, která vedou k reflexi.

Dvoustranu s žáky i učiteli připravila
KATEŘINA CHEJLAVOVÁ

Posezení na školních chodbách je oblíbeným místem pro krátký oddych a rozhovory se spolužáky o zábavných i vážných tématech.

Biskup Tomáš Holub: Církevní školy zde mají své

Víra do škol patří, církevní školy však své hodnoty žákům předávají citlivou formou, říká plzeňský biskup a předseda Komise pro katolickou výchovu ČBK TOMÁŠ HOLUB.

Na začátek možná banální otázka. Proč vlastně církev zřizuje školy?

To není banální, ale zásadní otázka. Odpověď je také zásadní: protože jsme přesvědčeni, že právě ve školním prostředí je možné sdílet hodnoty, které jsou spojeny s křesťanským viděním světa. Což chceme tomuto světu nabídnout.

Jakým způsobem jsou církevní školy financované? Co platí stát a kde musí hledat vlastní prostředky církev?

Česká legislativa počítá s tím, že církev jako zřizovatel dostává 100 % normativu, tedy toho, co se týká provozu škol zařazených do sítě škol v České republice. Ale všechno ostatní – údržba budovy, investice, vše, co se týká dalšího rozvoje školy... – jsou náklady, které plně nese církev. Jsem moc rád, že nám v tom mnozí lidé velmi pomáhají.

V čem se církevní školy liší od státních a soukromých škol?

Nejprve je třeba říci, že určitě existují vynikající soukromé školy. A jsou soukromé školy, které se církevním školám v mnohém přibližují. Ale pro církevní školy je zásadní to, od čeho se nikdy nesmí odchýlit, že nikdy nebudou výdělečným podnikem. Nikdy se nestanou projektem, z kterého bude mít někdo zisk. Všechno, co se finančně uděje ve školách, se do škol vrací a je ku prospěchu žákům. To se o drtivě většině soukromých škol říct nedá.

Biskupství plzeňské zřizuje Mateřskou školu kardinála Berana, Církevní základní a střední školu, Církevní gymnázium Plzeň a Křesťanskou pedagogicko-psychologickou poradnu. Jak byste každou z nich charakterizoval?

Chtěl bych dodat, že věřím, že za krátkou dobu se do tohoto výčtu dostane ještě Mateřská a základní škola v Karlových Varech – Dalovicích, což už schválilo krajské zastupitelstvo. Ostatní školy mají totiž společné, že sídlí v Plzni. Zdá se mi, že je to škoda a že pokud mluvíme o školách diecéze, nikoli Plzně, je třeba pracovat, aby se jejich nabídka rozšířila. Mateřská škola je unikátní projekt, který je spo-

lečný církvi a univerzitě. Má třídy, které jsou nabídkou pro děti pedagogů a zaměstnanců ZČU, a pak jsou tam také třídy křesťanské. Paradoxem je, že v této chvíli je i mezi zaměstnanci větší zájem o křesťanské třídy než o třídy jen s humanitní výchovou. To je asi známka toho, že to všichni, kteří se o tuto školu starají, dělají moc dobře.

Základní a střední církevní škola je ta, o které teď mluvíme nejvíce, protože potřebujeme rozšířit prostory, aby měla dostatek laboratoří a aby měla v oblasti sociální i ochrany životního prostředí nabídku odpovídající současným požadavkům. Je to škola spojená s velkým věkovým rozdílem od prvňáčků až po maturanty, což vidím jako něco velmi zvláštního a obohacujícího. Je zkrátka patrné, že procházet vzděláním znamená růst od maličkých až k dospělým maturantům. Církevní gymnázium je, a na to jsem hrdý, jedním z velmi prestižních plzeňských gymnázií. Jsem rád, že jde o školu, která budí velký zájem mezi rodiči. Největším problémem tedy je, že nemůžeme uspokojit zdaleka všechny, kteří by společně chtěli strávit osm let na církevním gymnáziu.

Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna je místo, kde se snaží pedagogy, psychologičky i sociální pracovnice dávat podporu rodičům a dětem, kteří se ocitli v nesnázích. V dnešní době jde o velkou množinu

těch, kteří mají školou povinné děti. Snažíme se to dělat s vnímavostí pro jednotlivce i s otevřenou náručí pro rodiče, na které v té chvíli padá velká zátěž. Snažíme se být také zodpovědní vůči státu.

Má podle vás pro rodiče a dítě smysl projít církevními institucemi od A do Z, tedy od mateřské školy až po maturitu? Jaká jsou pozitiva a jaké minusy?

Mezi křesťanskými rodiči se vede obrovská diskuze, jestli tato křesťanská školská dráha je něco smysluplného, nebo zda by měla být kombinována nebo dokonce nahrazena takovým tím „normálním“ světem, ve kterém přečte jen ti zájci či žákyně, studenti či studentky jsou konfrontováni s realitou světa kolem nás a nežijí v jakémsi alespoň trochu chráněném křesťanském prostředí.

Positiva vnímám v tom, že je možné nadechnout se něčeho, co třeba u nás v západních Čechách vůbec není samozřejmé – že věřit v Boha je normální a že to patří k modernímu stylu života. Že je možné potkat alespoň některé spolužáky a pedagogy, kteří se s radostí k víře hlásí. Je tím pádem také možné mnohem otevřeněji a s větší zaslíbeností mluvit o tématech, která jsou spojena s konfrontací mezi otázkami tohoto světa a světa víry. Minusem opravdu může být to,

že v některých situacích se vytváří prostředí, které je přece jen odstíněno od dramatu tohoto světa. Vstup do skutečnosti reálného světa pak může být někdy náročnější.

Patří víra do škol? Jakým způsobem je podle vás vhodné a dobré předávat křesťanské hodnoty dětem v církevních školách?

Víra patří do křesťanských škol dvojitým způsobem. Prvním a zásadním způsobem, a musím říci, že v našich západočeských podmínkách vlastně téměř výlučným, je příklad věřících učitelů a to, že témata spojená s vírou jsou traktována jako témata, která mají v osnovách svou velkou důležitost. Vedle toho samozřejmě existuje také možnost klasických náboženských předmětů, které učí realie spojené s křesťanskou vírou. Pak je možné učit tuto látku skutečně jako znalostní obor nebo jako výchovu ve víře, kde se klade mnohem větší důraz na vztahovost. My se snažíme různě kombinovat tyto různé přístupy podle toho, jak jsou složené třídy (kolik je tam lidí věřících a nevěřících), a samozřejmě i podle toho, jakou schopnost má v těchto věcech samotný pedagog. Protože ne všichni pedagogové na našich školách aktivně žijí svoji víru.

Patří kněží, řeholníci a řeholnice do škol? Jaká by měla být jejich role?

Plzeňský biskup Tomáš Holub je zároveň předseda Komise pro katolickou výchovu ČBK.

místo. Neděláme projekty pro zisk

Myslím, že nemá moc smysl mluvit o nějaké speciální roli kněží, řeholníků a řeholnic. Oni jsou tam jako profesionálové – buď jako pedagogové, nebo jako pedagogičtí pracovníci. A v tom mají být skvělí. Kromě řeholníků jsou přece v církevních školách také lidé vdání, ženatí, mladší či starší... Úplně stejně jsou někteří z nich řeholníci. Myslím, že samozřejmost toho, že na prvním místě má být jejich profesionální přístup k dětem a lidskost, potom ukazuje, že se právě tyto hodnoty mohou snoubit nebo dokonce získávat nějaké vynikající rozměry u lidí, kteří svůj život spojili s Bohem. Ale neznamená to, že by tam měli svoje postavení z titulu toho, že jsou to řeholníci nebo kněží. Zkrátka jsou to dobří pedagogové a výchovní pracovníci, a proto tam jsou. Vedle toho jsou také řeholníci nebo kněží.

Čím si vysvětlujete stále větší zájem rodičů a studentů o církevní školy nejen v plzeňské diecézi?

Myslím, že základem je nejprve to, že se podařilo překonat předsudky, protože předsudky jsou jedním z velkých rizik našeho života. Že věci nezkoumáme tak, jak jsou, ale máme nějaký názor, o kterém jsme neomylně přesvědčeni. Dále pak to, že absolventi církevních škol byli těmi nejlepšími svědky svobodného, otevřeného a intelektuálně skvělého přístupu, který se poжил s velkým důrazem nejen na vzdělání, ale i na výchovu. Myslím, že právě takhle kombinace výchovy a kvalitního vzdělání je něco, čím jsou církevní školy v českém školském systému pověstné.

Letos v létě jste doprovázel početnou skupinu mladých z plzeňské diecéze na Celosvětové setkání mládeže s papežem Františkem v Lisabonu. Jak na vás současní mladí působili? Jak byste současnou mladou generaci charakterizoval?

Jsou živí. To je myslím nejdůležitější. Jsou živí a řekl bych tím anglickým slovem hodně „free“. Souvisí to myslím s tím, že není možné očekávat, že některé věci budou brát pro jakousi důstojnost nebo autoritu toho, kdo před ně předstupuje. Vše záleží na tom, jestli s nimi navážete kontakt, ve kterém získáte přirozenou autoritu a respekt – pak je to zajímavé a velmi intenzivní. Nebo jste zkrátka zařazeni do škatulky těch, kteří jsou už hodně mimo realitu jejich světa – a pak vám to jsou ochotni dát docela jasně najevo, biskup nebiskup.

Co může člověk (nejen biskup, kněz či řeholník) dělat pro to, aby udržel s mladými krok? Aby jim rozuměl nebo aby se jim alespoň snažil porozumět?

Na Církevní střední škole se studentky a studenti připravují na pomoc ve zdravotnických zařízeních a sociálních službách.

Brát je vážně a naslouchat jim. To, jak říká papež František, máme dělat v celé církvi. Vzít vážně, jak lidé prožívají realitu, a pak možná v této vážnosti s nimi hledat, kudy dál. Nepřistupovat k mladým jako ten, kdo ví, jak věci jsou, a jenom je to naučí.

Podle studie Národního ústavu duševního zdraví až 40 % žáků devátých tříd základních škol vykazuje známky střední až těžké deprese a 30 % z nich známky úzkosti. Čím si myslíte, že to je, a jak na to mají podle vás reagovat církevní školy a církev jako celek?

Myslím, že kromě té zbesilosti dnešního života a možná i velmi náročné celosvětové situace (která nejen v dětech vzbuzuje úzkost) tady hrálo velkou roli také pro školáky velmi náročné období covidu. Byli sami a zároveň na ně byly kladeny velké nároky. Církevní školy nejsou žádnou výjimkou, žádným chráněným prostorem, kde by se nic takového nevyskytovalo. Myslím, že to, co v současné době získává ještě více na důležitosti, je výchova, která má vztahový charakter. Zdůrazní, že nám o ty žákyně a žáky, studentky a studenty skutečně jde – nikoliv pro jejich výsledky, ale proto, že to jsou lidé, kteří jsou pro nás důležití. Tohle se nedá nijak kamuflovat. Buď tento přístup je ve vztahu a v srdcích pedagogů a zaměstnanců školy, nebo není. My se intenzivně snažíme, aby v našich církevních školách byl tento přístup jednou z dů-

ležitých hodnot a kritérií pro ty, kteří na těchto školách pracují.

Co církevní školy pro mladé lidi s duševními problémy nabízejí?

Právě Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna je jedno z míst, které se těmto problémům věnuje. Dále je to kvalifikovaný přístup pedagogických poradců na školách. A také celková atmosféra, o kterou nám myslím hodně jde.

Dnešní doba klade akcent na individualismus, více než v minulosti slyšíme spíše zájmeno „já“ než „my“. Čím může dnes církev oslovit mladé lidi tak, aby pro ně nebyla zkostratělou institucí plnou příkazů a zákazů?

Na tohle hledá v současné době odpověď právě synoda v Římě. Je to cesta, na které víme, že jdeme společně, že jeden druhého potřebujeme a že si vzájemně nasloucháme. A že je církev pro všechny. Není to výlučný klub těch, kteří buď splní pravidla, nebo jsou vykáženi do pozic statických diváků. To je myslím základní: církev pro všechny, která věří v Boha, který má pro všechny otevřenou náruč.

Jak se to teď církvi daří?

Kdyby se nám to dařilo lépe, určitě by věřících bylo více. Při pohledu na to, kolik věřících je v naší společnosti, určitě nemůžeme říci, že se nám to daří dobře.

Jaké jsou hlavní výzvy, kterým církevní školy v naší diecézi čelí?

Pomíháme výzvy spojené s ekonomickými nároky, které jsou společné všem školám včetně církevních. Pak jsou to především výzvy skloubit výchovu s výukou tak, aby škola byla místem, kam se děti těší a kde je rozvíjena jejich individualita, kreativita a zároveň odpovědnost. Jde o celkovou změnu frontálního učení, aby se učilo novým způsobem, který nebude anarchií, ale který mnohem více podpoří to, čím jsou jednotliví žáci a studenti ve svém životě obdarováni. Před touthle obrovskou výzvou myslím stojí celé české školství včetně církevních škol.

Jaká je vaše vize církevního školství v plzeňské diecézi? Jak to vypadá se záměrem vybudovat církevní školu v Karlových Varech?

Má vize je spojena s nabídkou, která nebude jen plzeňská, o tom jsem už hovořil. S nabídkou, která bude mít otevřenou náruč pro všechny, kteří budou chtít, aby se jejich děti nejen setkaly s křesťanskými hodnotami, ale aby jimi byly formovány. A s otevřeností pro všechny vyučující, kteří jsou ve svém životě s křesťanskými hodnotami srozuměni a fandí jim.

Čtěl bych, aby ta nabídka, především na úrovni MŠ a 1. stupně ZŠ, byla rozprostřena v celé diecézi. Kdyby se tohle aspoň trochu dařilo, měl bych obrovskou radost.

Ve školní družině slaví žáci různé svátky jako třeba masopust, ale také každý pátek vyráží na výpravy a exkurze.

Snahou školy je, aby od první třídy byly děti co nejvíce venku. Mohou tak poznávat a zkoumat okolní svět na vlastní oči.

Mezigenerační setkávání studentek a studentů oboru Sociální činnost se seniory je důležitou součástí praxí. Setkání jsou pro obě strany obohacující.

Mladí ekologové v rámci exkurzí a praxí navštěvují nejen přírodní lokality, ale i místa a organizace, které s ochranou životního prostředí úzce souvisí.

Podpořte Církevní ZŠ a SŠ Plzeň

Číslo účtu veřejné sbírky:

283469799/0300

Variabilní symbol:

222

Příjemce:

Biskupství plzeňské, náměstí Republiky 234/35,
301 00 Plzeň

Účel platby:

Dar na přístavbu Církevní ZŠ a SŠ Plzeň

Zřizovatelem Církevní ZŠ a SŠ Plzeň je Biskupství plzeňské. Jejím posláním je poskytovat

kvalitní vzdělání a výchovu v křesťanském duchu.

Více než čtvrt století již naše škola naplňuje toto poslání ve vzdělávacích oborech Ekologie a životní prostředí

a Sociální činnost, které byly do června 2016 pod názvem Církevní střední odborná škola Spálené Poříčí vyučovány v městečku na jižním Plzeňsku.

Od školního roku 2016/17 přenesla škola svou působnost do Plzně. Současně s přestěhováním střední školy vznikla zcela nově základní škola.

Na základní i střední škole je pro nás stěžejní:

- Kvalita vzdělání
- Péče o osobnostní rozvoj
- Respekt k jedinečnosti žáků
- Spolupráce s rodiči
- Přátelská atmosféra
- Rozvoj pedagogů
- Otevřenost vůči okolí

QR Platba